

Papegoyeskjutning den 18 augusti 2001

Vår Älderman borde ta över Pohlmans arbete i TV2... Vem kan bättre pricka in rätt lördag, vem kan bättre få solen att ge extra värme till redan "heta" Systrar och Bröder och vem kan bättre skapa god stämning än just Broder Inge. I 27-gradig hetta och helt vindstilla intog 118 Gillesbröder och Systrar Citadellets borggård och festligheterna kunde ta sin början. Skaffare Barbro Bodin försåg oss med sval skumpa och åtgången var stor – vi har ju lärt oss att tre liter bör drickas per dag!

Temat för året var blommor med inslag av fjädrar och små kycklingar även om en dö tocke hade smugit sig in i en kreation. Jag talar om Gillesstrarnas hattkreationer. Oj, oj, oj här får vi Bröder verkligen vårt lystmäte. Tänk er en Ernst Rolf hatt fylld med de underbaraste röda rosor och till den matchande svart blus eller en hatt i form av ett skogsparti som just fått vårkänslor och blommorna håller på att slå ut. Föreställ er en stor svart hatt fylld med de ljuvaste äppelgröna fjädrar, ett fågelbo placerat i en hög hatt med små kycklingar som njuter av utsikten eller Nutte i Syster Gunillas hatt liggande på nyslaget gräs. Och till sist Gillesyster Fritzells bedårande storslagna hatt fylld med påfågelfjädrar och toppad med nyskördade kvistar.

Bland Gillesbröderna fanns även spännande huvudbonader. En indian i skepnad av Broder Byron fick oss att höja på ögonbrynen. Hade vi infört levande måltavlor? Broder Bertil hade sill i sin hatt och Broder Rolf lax i skorna eller så var det möjligtvis laxfärgade skor (lösbladsanteckningarna håller på att vittra sönder). I en klass för sig stod dock Broder Tommy Engström. I Khakidräkt med vita långa strumpor, kortärmad matchande skjorta, stora solglasögon och hatten lätt på sné, marscherade Tommy in till publikens jubel.

Trumpinnarnas virvelslag förkunnade Styrande Rådets inmarsch och med taktfasta steg och stor värdighet tog Rådet plats vid nordöstra tornet. Med sedvanlig stark stämning och pondus hälsade vår Älderman ung som gammal, liten som stor varmt välkomna. Broder Inge var extra pratglad denna festdag. Fattas bara annat, med den glädje som spreds från borggården av Bröderna och Systrarna och målade med sin största pensel ett porträtt över hur papegoyeskjutningen kan ha gått till i forna dagar.

Visitation följde så av vår fågelkung Kurt Boström med god assistans av Rustmästare Hagelsrum. Broder Kurt kunde snabbt konstatera att allt var i sin ordning även om ordningen i leden mest såg ut som en gammal systembutikskö.

När så den traditionsmättade snapsen serverades blev inte ordningen bättre men smilgrupparna förstärktes alltmedan centilitrarna slank ner. Tyvärr missade några denna ljuvliga smakförnimmelse då de i sin iver att få i sig supen antingen svepte den i hatten eller så fick kavajen en påhälsning.

Ceremonimästare Bolin manade till samling och efter att ha uttalat de magiska orden "rättning framåt" och "vänster om" tågade hela skjutsällskapet till taktfasta trumslag med fladdrande fanor och standar till skjutplatsen på Bastion Landescrone. Årets upplaga gjorde även intryck på ankorna i vallgraven så under en del av marschen slog vi följe med dessa vackra skapelser.

Tälten fanns på plats, standaren skulle ha fladdrat men det var ju vindstilla, pick-nickorgarna stod på borden och det vita Golden White och röda Coteaux du Languedoc korkades upp av flinka händer. En sista inspektion gjordes av vår skjutledare Hagelsrum av tavlor, pil och båge. Spelen kan börja!

Som Chrönikör infinner sig nu de mest arbetsamma men samtidigt odiskutabelt roligaste timmarna på hela krönikeåret. Att bevittna hur pilar skjuts till höger och vänster, att få uppleva när bågen släpps istället för strängen och att få se när någon tar sikte och blundar med fel öga. Detta är show på högsta nivå.

Skjutstilarna i år vara ganska lika till skillnad från tidigare årgångar. Våra gränslöst vackra Gillesstrar spände bågen, tog sikte och blev därefter stående med frågande blick. Vad händer nu? Extra skyddsåtgärder vidtas alltid då Gillesstrer Gunilla intar skjuttältet. Gunilla försöker sig ofta på det svåra tricket att prata med de medtävlade samtidigt som bågen spänns. I år hamnade pilen bakom henne och under kjolen. Gillesstrer Gun Persson var mer koncentrerad över hur det gick för sin man men placerade ändå alla tre pilarna väldigt nära varandra. Ja, så nära att de bara var ett par decimeter från fötterna.

Även Gillesbröderna hade det besvärligt. Gillesmarskalk Jonas Christiansson med gedigen militär bakgrund var inte ens i närheten av tavlan. Vi kände oss alla glada över att Sverige idag inte har någon naturlig fiende att slås mot. Torbjörn Johansson trodde han höll i ett gevär och sköt från höften medan Broder Lars Brandt med tyrolerhatt fick en riktig jodlarträff. Vår berömde indian stegade lugnt fram och sköt fem poäng med mersmak.

Det blev en ytterst spännande tävling i både dam- och herrklassen. I damklassen krävdes först omskjutning av fyra Gillesstrar för att få till stånd ett finallag om fyra skyttar. Nerverna låg utanpå kroppen och för en av Systrarna slutade det med träff i ena skon. Till final gick Gillesstrarna Rita Nilsson, Barbro Boström, Birgit Christiansson och Camilla Christerson. Nu skulle det avgöras trodde vi som såg på. Så blev inte fallet utan ytterligare en omskjutning krävdes mellan Birgit och Camilla. Tystnaden var total, glaset hade slutat att klirra och fåglarna satt stilla på sina trädgrenar och tänkte; skönt att inte vara med. Med en säker fem poängare punkterade Camilla tävlingen och utropades omedelbart till årets Fågeldrottning.

I presstältet där intervjuer pågick, Chrönikören var den ende skrivande och närvarande, berättade Gilleskrivare Bo W Holmberg utförligt hur han hjälpt sin dotter till framgången med goda råd och glada tillrop. Sanningen kan nu avslöjas. Camilla gick lugnt fram till sin pappa och med orden; pappa lille, det här sköter jag, satt pilen mitt i bröstet och vann.

Herrtävlingen utvecklade sig även den till en riktig rysare. Omskjutning krävdes av icke mindre än sex Bröder som alla hamnat på fem poäng. Klara för final var redan Sven Calvén och så Chrönikören förstås. Den första omskjutningen resulterade i ytterligare en med resultat att Bröderna Bertil Persson och Roger Stoltz tog plats i finalrundan. Dramatiken blev stor och med endast en futtig poäng slogs Chrönikören ut och vi kunde utropa Sven Calvén till årets Fågelkung.

För våra nya majestäter lyfte vi på hattarna och utbringade ett trefaldigt leve. Kvar återstod att kora segrarna i barn- och ungdomstävlingen och så till sist att utse årets Hattdrottning. Ungdomstävlingen fick en liten annorlunda utformning i år, eftersom vår Äldste Stolsbroder Claes, tillika lekledare, hade gått och brutit benet och inte kunde närvara. Inget är omöjligt i Knutsgillet. Resolut tog dotter Kitte tag i taktpinnen och vi fick åter en fantastisk dag med våra så småningom blivande Gillesmedlemmar. Vinnare i de olika klasserna blev; Äldsta klassen Susanne Emond, mellanklassen Christian Krüger och yngsta klassen Johan Eliasson. Prisutdelning följde och eftersom resultaten var så pass jämna utropades samtliga övriga förtjänstfullt till tvåor.

Att kora en segrare i Hattävlingen blir svårare och svårare. Ingen avundas domarteamet som får lägga ner mycket arbete innan drottningen kan utses. Ansvaret låg extra tungt i år på Broder Roger och Broder Anders, eftersom Broder Claes inte kunde närvara. Dock var Roger säker på sin sak då han trädde ut ur domartältet. Gunilla Svensson är årets Hattdrottning med motiveringen; "talande mjuk Nutte liggande på en gräsbädd omgiven av exotiska slingerväxter, unikiteten flyttar fram gränserna för det omöjliga".

En dag i glädjens och solen tecken lider mot sitt slut och det är härligt att konstatera att Gillet i Landskrona både sjuder och ljuder av liv. Visst längtar vi redan nu till nästa års Papegoyeskjutning...

Chrönikör
Lennart Söderberg